

bedsmændene i 1ste og 2den Lønningsklasse, særlig dem i 2den Klasse, som udgør Flertallet af samtlige Retsbetjente. Som bekendt lønnes Embedsmændene i 2den Lønningsklasse med 5,200 Kr. Dertil kommer de uvisse Indtægter, navnlig Kopipenge, men disse Indtægter, hvorom man somme Tider vistnok gør sig overdrevne Forestillinger, er i Virkeligheden ikke betydelige. For de fleste Embeder andrager de, saa vidt jeg ved, kun nogle Hundrede Kroner ned til et Par Hundrede Kroner eller endog mindre. Vi mener, at denne Lønning ikke staar i det rette Forhold til disse Embeders Betydning og havde derfor overmaade meget ønsket, at der kunde være gjort noget ogsaa for disse Embedsmænd, altsaa Embedsmændene i 1ste og 2den Lønningsklasse, især for dem i 2den. Det har for os haft mindre at sige, hvilken Vej man gik, naar man blot kunde opnaa noget. Vi har derfor i Udvalget søgt forskellige Veje. Vi har foreslaaet en Forhøjelse af Begyndelseslønningen, vi har foreslaaet, at man skulde give flere eller større Alderstillæg. Vi har endelig foreslaaet, at man søgte at hjælpe særlig paa de Embeders Løn, hvor de uvisse Indtægter er smaa, ved at give dem særlige Tillæg. Men overfor alle de Bestræbelser fra vor Side har den højtærede Justitsminister erklæret, at han maatte gaa ud fra, at det nu vilde være umuligt at gennemføre en Forhøjelse af de Lønninger, som nu en Gang er foreslaaede, og at Resultatet, hvis man herfra gjorde Forsøg i den Retning, meget let vilde blive, at hele Lovforslaget strandede. Under disse Omstændigheder har Flertallet, om end med stor Overvindelse, givet Afkald paa at stille Ændringsforslag. Vi har nemlig ikke turdet paatage os det Ansvar, som var forbundet med muligvis at bevirke, at Lovforslaget strandede, og at saaledes Embedsmændene i de tre laveste Lønningsklasser ikke fik den Forhøjelse, Loven vil give dem, og som de sikkert overordentlig haardt trænger til. Vi har altsaa akkviesceret ved Lovforslaget, som det er, men ønsker dog ikke at lade det passere dette høje Ting uden at rette en indtrængende Bøn til den højtærede Justitsminister om i Fremtiden at have Øjet henvendt paa denne Sag og søge Lejlighed til at opnaa Forbedringer i Lønningerne ogsaa for Embedsmændene i 1ste og særlig i 2den Lønningsklasse.

Foruden at gøre denne almindelige Henstilling vil jeg endnu henlede Ministerens Opmærksomhed paa en enkelt Ting.

Den Klassedeling af de forskellige Embeder, som blev fastsat i 1870, er selvfølgelig foretaget efter Embedernes indbyrdes Betydning den Gang, men nu har adskillige Embeder i de 43 Aar, der er gaaet siden, faaet ikke blot større Betydning i al Almindelighed, men ogsaa i Forhold til andre Embeder, som de i 1870 blev stillet ved Siden af. Det gælder navnlig de Embeder, som har de store eller de større Købstæder under sig. De fleste af disse Købstæder er siden 1870 vokset op fra smaa til store Byer, og Retsbetjentenes Arbejde og Ansvar er derved vokset ganske overordentligt. Vi tillader os at henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke var rigtigt at foretage en Revision af den Klassedeling af Embederne, som fandt Sted i 1870, saaledes at navnlig de Embeder, hvor det Forhold, som jeg nys nævnede, gør sig gældende, skulde rykke op i en Klasse, som svarer til Embedets Betydning nu. Jeg haaber, at disse Henstillinger, jeg her har gjort, vil falde i god Jord saavel hos Justitsministeren som hos Rigsdagen. Især er jeg overbevist om, at Sagen vil falde i god Jord hos Justitsministeren, der ved Sagens første Behandling udtalte sin varme Interesse for de ham underlagte Embedsmænd. Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Justitsministeren (Bülow): Jeg takker Udvalget, fordi det enstemmigt har indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Udvalget har gjort det med Resignation, i hvert Fald for mange Medlemmers Vedkommende. Jeg har ligeledes udvist Resignation i denne Sag. Mit oprindelige Ønske var at komme med en Lønforhøjelse til flere Embedsmænd end de i Lovforslaget omhandlede, men jeg har haft en levende Følelse af, at det vilde være uigennemførligt for mig at opnaa dette, og at Følgen af, at jeg havde insisteret derpaa, vilde være blevet den, at ikke en Gang det foreliggende Lovforslag blev vedtaget. Jeg har altsaa ligesom adskillige af Udvalgets Medlemmer maattet resignere og har valgt det, som vistnok er det klogeste, at tage, hvad man kunde faa, i Stedet for slet ingenting at faa.

Den Henstilling, Udvalget har udtrykt i sin Betænkning, og som den ærede Ordfører (Godskesen) har gjort sig til Talsmand for, gaar ud paa noget, som jeg ikke er fremmed for. Jeg har adskillige Gange